

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

8. juli 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1038/2006 af 7. juli 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1039/2006 af 7. juli 2006 om en løbende licitation med henblik på salg på Fællesskabets marked af sukker, som interventionsorganerne i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Spanien, Irland, Italien, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet og Sverige ligger inde med	3
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1040/2006 af 7. juli 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 2204/2002, (EF) nr. 70/2001 og (EF) nr. 68/2001 for så vidt angår deres anvendelsesperiode	8
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2006 af 7. juli 2006 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår overvågning af transmissible spongiforme encephalopatis hos får ⁽¹⁾	10
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1042/2006 af 7. juli 2006 om gennemførelsesbestemmelser til artikel 28, stk. 3 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik	14
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2006 af 7. juli 2006 om fastsættelse af den faktiske olivenolieproduktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten for produktionsåret 2004/05	18
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1044/2006 af 7. juli 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1019/2002 om handelsnormer for olivenolie	20
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1045/2006 af 7. juli 2006 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsgold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/2007	21

(¹) EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1046/2006 af 7. juli 2006 om udstedelse af eksportlicenser for vin	23
★ Kommissionens direktiv 2006/41/EF af 7. juli 2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage clothianidin og pethoxamid som aktive stoffer ⁽¹⁾	24
<hr/>	
II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Rådet	
2006/470/EF:	
★ Rådets afgørelse af 29. maj 2006 om afslutning af konsultationsproceduren med Den Islamiske Republik Mauretanien i henhold til den reviderede Cotonou-aftales artikel 96	28
2006/471/EF:	
★ Rådets afgørelse af 27. juni 2006 om tilpasning af de godtgørelser, der er omhandlet i afgørelse 2003/479/EF om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet	32
Kommissionen	
2006/472/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 4. juli 2006 om den endelige fordeling for 2006 mellem medlemsstaterne af de midler fra Fællesskabsfonden for Tobak, der skal anvendes til at finansiere foranstaltningerne i artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 2182/2002 (meddelt under nummer K(2006) 3030)	33
2006/473/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 5. juli 2006 om anerkendelse af visse tredjelande og visse regioner i tredjelande som værende fri for <i>Xanthomonas campestris</i> (alle stammer, der er patogene for Citrus), <i>Cercospora angolensis</i> Carv. & Mendes eller <i>Guignardia citricarpa</i> Kiely (alle stammer, der er patogene for Citrus) (meddelt under nummer K(2006) 3024)	35
2006/474/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 6. juli 2006 om foranstaltninger for at forebygge spredning af højpatogen aviær influenza forårsaget af influenza A-virus af subtype H5N1 hos fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre i medlemsstaterne, og om ophævelse af beslutning 2005/744/EF (meddelt under nummer K(2006) 3054) ⁽¹⁾	37
<hr/>	
Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union	
★ Rådets afgørelse 2006/475/FUSP af 12. juni 2006 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om status for de EU-ledede styrker i Den Gabonesiske Republik	42
Aftale mellem den Europæiske Union og den Gabonesiske Republik om status for EU-ledede styrker i den Gabonesiske Republik	43

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1038/2006**af 7. juli 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 7. juli 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	56,5
	204	28,7
	999	42,6
0707 00 05	052	105,9
	999	105,9
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	56,2
	528	54,9
	999	55,6
0808 10 80	388	91,6
	400	99,8
	404	94,7
	508	84,5
	512	78,0
	524	54,1
	528	67,4
	720	116,2
	800	145,8
	804	96,9
	999	92,9
0808 20 50	388	107,4
	512	95,8
	528	88,8
	720	32,4
	999	81,1
0809 10 00	052	182,4
	999	182,4
0809 20 95	052	318,7
	068	95,0
	608	218,2
	999	210,6
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1039/2006

af 7. juli 2006

om en løbende licitation med henblik på salg på Fællesskabets marked af sukker, som interventionsorganerne i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Spanien, Irland, Italien, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet og Sverige ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 40, stk. 2, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 39, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 952/2006 af 29. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår forvaltning af det indre marked for sukker og kvoteordningen ⁽²⁾ er det fastsat, at interventionsorganerne først kan sælge sukker efter, at Kommissionen har truffet beslutning herom.

(2) Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Spanien, Irland, Italien, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet og Sverige har interventionslagre af sukker. For at imødekomme markedsbehovene bør disse lagre sælges på det indre marked.

(3) For at kunne tage hensyn til situationen på Fællesskabets marked bør Kommissionen kunne fastsætte en minimumssalgspris for hver dellicitation.

(4) Interventionsorganerne i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Spanien, Irland, Italien, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet og Sverige bør meddele Kommissionen de bud, de har modtaget. De bydende bør forblive anonyme.

(5) I artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 952/2006 er det fastsat, at Kommissionens forordning (EF) nr. 1262/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår interventionsorganernes køb og salg af sukker ⁽³⁾ gælder for sukker, der overtages til intervention inden den 10. februar 2006. For salg af interventionssukker er

denne sondring dog ikke nødvendig, og det ville skabe administrative vanskeligheder for medlemsstaterne, hvis den skulle gennemføres. Forordning (EF) nr. 1262/2001 bør derfor ikke gælde for salg af interventionssukker.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Interventionsorganerne i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Spanien, Irland, Italien, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet og Sverige udbyder ved løbende licitation i alt 1 370 636,672 t sukker, som de har opkøbt, til salg på Fællesskabets indre marked. Oplysninger om de pågældende interventionsorganer og mængder er anført i bilag I.

Artikel 2

1. Den periode, hvor bud kan indgives til den første dellicitation, begynder den 19. juli 2006 og slutter den 26. juli 2006, kl. 15.00, Bruxelles-tid.

De perioder, hvor bud kan indgives til den anden og efterfølgende dellicitationer, begynder den første arbejdsdag efter udløbet af den foregående periode. De slutter kl. 15.00, Bruxelles-tid:

— den 9. og 30. august 2006,

— den 13. og 27. september 2006,

— den 4. og 18. oktober 2006,

— den 8. og 22. november 2006,

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 48. Ophævet ved forordning (EF) nr. 952/2006.

- den 6. og 20. december 2006,
- den 10. og 24. januar 2007,
- den 7. og 21. februar 2007,
- den 7. og 28. marts 2007,
- den 18. og 25. april 2007,
- den 9. og 23. maj 2007,
- den 13. og 27. juni 2007,
- den 11. og 18. juli 2007,
- den 8. og 29. august 2007,
- den 12. og 26. september 2007.

2. Buddene indgives til de interventionsorganer, der er anført i bilag I.

Artikel 3

De berørte interventionsorganer meddeler Kommissionen de bud, de har modtaget, senest to timer efter udløbet af fristen for indgivelse af bud i artikel 2, stk. 1.

De bydende identificeres ikke.

Indgivne bud meddeles i elektronisk form under anvendelse af den model, der er vist i bilag II.

Er der ikke indgivet bud, meddeler medlemsstaten Kommissionen dette inden for samme frist.

Artikel 4

1. Kommissionen fastsætter minimumssalgsprisen for hver af de berørte medlemsstater, eller den beslutter ikke at acceptere buddene, jf. proceduren i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006.

2. Hvis tilslag til en minimumssalgspris, der er fastsat i henhold til stk. 1, medfører, at den disponible mængde for den pågældende medlemsstat overskrides, begrænses tilslaget til den disponible mængde.

Hvis tilslag i samme medlemsstat til alle bydende med samme pris medfører, at mængden for den pågældende medlemsstat overskrides, fordeles den disponible mængde som følger:

- a) ved fordeling blandt de pågældende bydende i forhold til den samlede mængde i hvert af deres bud, eller
- b) ved tildeling blandt de pågældende bydende i forhold til en maksimumstonnage, der er fastsat for hver af de bydende, eller
- c) ved lodtrækning.

Artikel 5

Forordning (EF) nr. 952/2006 gælder uanset samme forordnings artikel 59, andet afsnit, for salg efter nærværende forordnings artikel 1 af sukker, der blev overtaget til intervention inden den 10. februar 2006.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Medlemsstater og interventionsorganer, der ligger inde med interventionssukker

Medlemsstat	Interventionsorgan	Mængder, som interventionsorganet ligger inde med og kan sælges på det indre marked (tons)
Belgien	Bureau d'intervention et de restitution belge, rue de Trèves, 82 B-1040 Bruxelles Tlf. (32-2) 287 24 11 Fax (32-2) 287 25 24	30 648,00
Den Tjekkiske Republik	Státní zemědělský intervenční fond oddělení pro cukr a škrob Ve Smečkách 33 CZ-11000 Praha 1 Tlf. (420) 222 87 14 27 Fax (420) 222 87 18 75	48 937,72
Tyskland	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Deichmanns Aue 29 D-53179 Bonn Tlf. (49-228) 68 45-35 12/38 50 Fax (49-228) 68 45 36 24	17 500,00
Spanien	Fondo Español de Garantía Agraria C/ Beneficencia, 8 E-28004 Madrid Tlf. (34) 913 47 64 66 Fax (34) 913 47 63 97	110 800,00
Irland	Intervention Section On Farm Investment Subsidies & Storage Division Department of Agriculture & Food Johnstown Castle Estate Wexford Tlf. (353) 536 34 37 Fax (353) 914 28 43	12 000,00
Italien	AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura Ufficio ammassi pubblici e privati e alcool Via Torino, 45 I-00184 Roma Tlf. (39) 06 49 499 558 Fax (39) 06 49 499 761	636 648,70
Ungarn	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH), Budapest (Agricultural and Rural Development Agency) Soroksári út 22-24. HU-1095 Budapest Tlf. 36/1/219-6213 Fax 36/1/219-8905 eller 36/1/219-6259	224 037,90
Polen	Agencja Rynku Rolnego Biuro Cukru Dział Dopłat i Interwencji Nowy Świat 6/12 00-400 Warszawa Tlf. +48 22 661 71 30 Fax +48 22 661 72 77	172 326,26

Medlemsstat	Interventionsorgan	Mængder, som interventionsorganet ligger inde med og kan sælges på det indre marked (tons)
Slovenien	Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja; Dunajska 160 1000 Ljubljana Tlf. +386 1 580 77 92 Fax +386 1 478 920	9 700,00
Slovakiet	Pôdohospodarská platobná agentúra Oddelenie cukru a ostatných komodít Dobrovičova 12 815 26 Bratislava Slovenská republika Tlf. (421-2) 58 24 32 55 Fax (421-2) 53 41 26 65	49 000,00
Sverige	Statens jordbruksverk Vallgatan 8 S-55182 Jönköping Tlf. (46-36) 15 50 00 Fax (46-36) 19 05 46	59 038,00

BILAG II

Model for meddelelse til Kommissionen, jf. artikel 3

Blanket (*)

Løbende licitation for salg af sukker, som interventionsorganerne ligger inde med

Forordning (EF) nr. 1039/2006

1	2	3	4	5
Medlemsstat, der sælger interventionssukker	Nummering af bydende	Parti nr.	Mængde (t)	Bud EUR/100 kg
	1			
	2			
	3			
	osv.			

(*) Skal faxes til følgende nummer: +32 2 292 10 34.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1040/2006

af 7. juli 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 2204/2002, (EF) nr. 70/2001 og (EF) nr. 68/2001 for så vidt angår deres anvendelsesperiode

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), og artikel 1, stk. 1, litra b),

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse⁽²⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelse⁽⁴⁾ udløber den 31. december 2006. Kommissionen foreslog i sin handlingsplan på statsstøtteområdet⁽⁵⁾ at samle disse forordninger i en enkelt gruppefritagelsesforordning og eventuelt tilføje andre områder, der er omhandlet i artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98.

(2) Indholdet af den fremtidige gruppefritagelsesforordning afhænger navnlig af resultaterne af de offentlige høringer, der blev iværksat i medfør af handlingsplanen på statsstøtteområdet og Kommissionens meddelelse om statsstøtte og innovation⁽⁶⁾. Det er også nødvendigt at indlede drøftelser med medlemsstaternes repræsentanter for at definere, hvilke typer støtte der er forenelige med traktaten. For at fortsætte de nuværende høringer og

analysere resultaterne heraf er det hensigtsmæssigt at forlænge gyldigheden af forordning (EF) nr. 2204/2002, (EF) nr. 70/2001 og (EF) nr. 68/2001 frem til udgangen af 2007.

(3) Forordning (EF) nr. 2204/2002, (EF) nr. 70/2001 og (EF) nr. 68/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 8, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 68/2001 affattes som følger:

»Den anvendes indtil 31. december 2007.«

Artikel 2

Artikel 10, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 70/2001 affattes som følger:

»Den anvendes indtil 31. december 2007.«

Artikel 3

Artikel 11, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 2204/2002 affattes som følger:

»Den anvendes indtil 31. december 2007.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 337 af 13.12.2002, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33. Ændret ved forordning (EF) nr. 364/2004 (EUT L 63 af 28.2.2004, s. 22).

⁽⁴⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20. Ændret ved forordning (EF) nr. 363/2004 (EUT L 63 af 28.2.2004, s. 20).

⁽⁵⁾ KOM(2005) 107 endelig.

⁽⁶⁾ KOM(2005) 436 endelig.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Neelie KROES
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1041/2006

af 7. juli 2006

om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår overvågning af transmissible spongiforme encephalopatii hos får

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii⁽¹⁾, særlig artikel 23, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 999/2001 indeholder bestemmelser om overvågning af transmissible spongiforme encephalopatii (TSE) hos får.
- (2) Et ekspertpanel vedrørende TSE hos mindre drøvtyggere, hvis formandskab varetages af EF-referencelaboratoriet for TSE, bekræftede den 8. marts 2006, at bovin spongiform encephalopati (BSE) ikke kan udelukkes hos sådanne dyr; grundlaget herfor var resultaterne af anden fase af diskriminatoriske test af hjerneprøver fra to får fra Frankrig og et får fra Cypern. Der er behov for yderligere test for at udelukke forekomst af BSE hos sådanne dyr.
- (3) Europa-Kommissionens tidligere Videnskabelige Styringskomité vedtog på sit møde i april 2002 en udtalelse om sikker sporing af materiale fra små drøvtyggere, hvis det skulle vise sig sandsynligt, at BSE forekommer hos små drøvtyggere. Ekspertpanelet for Biologiske Farer under Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) vedtog i november 2003 en udtalelse, hvori det støttede Den Videnskabelige Styringskomité's udtalelse med hensyn til sikkerheden ved produkter af små drøvtyggere i tilfælde af TSE.
- (4) Der bør foretages en vurdering af betydningen af de pågældende TSE-tilfælde i Frankrig og Cypern, hvor forekomst af BSE ikke kan udelukkes. Med henblik herpå er resultaterne af en øget overvågning af TSE hos får yderst vigtige. I overensstemmelse med udtalelserne fra Den Videnskabelige Styringskomité og Den Europæiske Føde-

varesikkerhedsautoritet bør overvågningen af får derfor udvides for at forbedre Fællesskabets udryddelsesprogrammer. Disse programmer højner også forbrugerbeskyttelsesniveauet og udgør et supplement til sikker sporing af færeprодукter, som er sikret med de nuværende foranstaltninger, navnlig bestemmelserne om fjernelse af specificeret risikomateriale, i forordning (EF) nr. 999/2001.

- (5) Den udvidede overvågning bør derfor baseres på en statistisk gyldig undersøgelse, der tager sigte på at bestemme den sandsynlige prævalens af BSE hos får så hurtigt som muligt og forbedre kendskabet til sygdommens geografiske fordeling.
- (6) I lyset af den høje TSE-forekomst hos får og geder på Cypern kan den udvidede overvågning af får begrænses til kun at omfatte ikke-inficerede flokke.
- (7) Overvågningsprogrammet for får bør tages op til revision efter mindst seks måneders reel overvågning.
- (8) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) For at sikre det højeste mulige forbrugerbeskyttelsesniveau ved en vurdering af den mulige prævalens af BSE hos får bør ændringerne i henhold til nærværende forordning træde i kraft med øjeblikkelig virkning.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 688/2006 (EUT L 120 af 5.5.2006, s. 10).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

Kapitel A, del II, punkt 2 og 3, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001 affattes således:

»2. **Overvågning af får og geder, som slagtes til konsum**

a) *Får*

Medlemsstaterne undersøger sunde, slagtede får i overensstemmelse med minimumsantallet af stikprøver angivet i skema A og prøveudtagningsreglerne i punkt 4.

Skema A

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver af sunde, slagtede får ⁽¹⁾
Tyskland	37 500
Grækenland	23 000
Spanien	41 800
Frankrig	42 400
Irland	40 500
Italien	43 700
Nederlandene	23 300
Østrig	14 300
Polen	23 300
Portugal	14 300
Det Forenede Kongerige	44 000
Andre medlemsstater	alle

⁽¹⁾ Minimumsantallet af stikprøver fastsættes under hensyntagen til antallet af sunde, slagtede får, dog således at der fastlægges opnåelige mål. Minimumsantallet af stikprøver over 30 000 giver mulighed for påvisning af en prævalens på 0,003 % med en konfidens på 95 %.

Uanset det minimumsantal af stikprøver, der er anført i skema A, kan Cypern beslutte kun at undersøge mindst to dyr, der er sendt til slagting til konsum, fra hver flok, hvor der ikke er registreret nogen TSE-tilfælde.

b) *Geder*

Medlemsstaterne undersøger sunde, slagtede geder i overensstemmelse med minimumsantallet af stikprøver angivet i skema B og prøveudtagningsreglerne i punkt 4.

Skema B

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver af sunde, slagtede geder ⁽¹⁾
Grækenland	20 000
Spanien	125 500
Frankrig	93 000
Italien	60 000
Cypern	5 000
Østrig	5 000
Andre medlemsstater	alle

⁽¹⁾ Minimumsantallet af stikprøver fastsættes under hensyntagen til antallet af sunde, slagtede geder og prævalensen af BSE i de enkelte medlemsstater. Det tilstræbes desuden at fastlægge opnåelige mål. Minimumsantallet af stikprøver over 60 000 giver mulighed for påvisning af en prævalens på 0,0017 % med en konfidens på 95 %.

- c) Hvis det er vanskeligt for en medlemsstat at samle tilstrækkeligt mange sunde, slagtede får eller geder til at nå op på det antal stikprøver, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i litra a) og b), kan medlemsstaten vælge at erstatte højst 50 % af minimumsantallet af stikprøver ved at undersøge døde får eller geder, som er over 18 måneder gamle, i forholdet en til en, og som supplement til minimumsantallet af stikprøver, der er fastsat i punkt 3. Desuden kan en medlemsstat vælge at erstatte højst 10 % af minimumsantallet af stikprøver ved at undersøge får eller geder, der er aflivet som led i en sygdomsudryddelseskampagne, og som er over 18 måneder gamle, i forholdet en til en.

3. Overvågning af får og geder, som ikke slagtes til konsum

Medlemsstaterne undersøger i overensstemmelse med prøveudtagningsreglerne i punkt 4 og minimumsantallet af stikprøver i skema C og skema D får og geder, der er døde eller er blevet aflivet, men som ikke:

- er blevet aflivet i forbindelse med en sygdomsudryddelseskampagne eller
- er blevet slagtet til konsum.

Skema C

Medlemsstatens population af moderfår og bedækkede gimmerlam	Mindste antal stikprøver af døde får ⁽¹⁾
> 750 000	20 000
100 000-750 000	3 000
40 000-100 000	100 % op til 1 000
< 40 000	100 % op til 200

⁽¹⁾ Minimumsantallet af stikprøver fastsættes under hensyntagen til størrelsen af fåre- og gedepopulationen i de enkelte medlemsstater, dog således at der fastlægges opnåelige mål.

Skema D

Medlemsstatens population af geder, der har fået kid, og bedækkede geder	Mindste antal stikprøver af døde geder ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000-750 000	3 000
40 000-250 000	100 % op til 1 000
< 40 000	100 % op til 200

⁽¹⁾ Minimumsantallet af stikprøver fastsættes under hensyntagen til størrelsen af fåre- og gedepopulationen i de enkelte medlemsstater, dog således at der fastlægges opnåelige mål.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1042/2006

af 7. juli 2006

om gennemførelsesbestemmelser til artikel 28, stk. 3 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 28, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal ifølge artikel 28, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2371/2002 vedtages gennemførelsesbestemmelser til forordningens artikel 28, stk. 3 og 4.
- (2) Det bør angives nærmere, under hvilke betingelser medlemsstaterne kan inspicere fiskerfartøjer i alle EF-farvande uden for farvande, som henhører under deres højhedsområde, og i internationale farvande, jf. artikel 28, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002.
- (3) I artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002 hedder det, at Kommissionen skal opstille en fortegnelse over EF's inspektører, inspektionsfartøjer og inspektionsfly og andet inspektionsudstyr, der er godkendt til at foretage inspektion som omhandlet i forordningens kapitel V i EF-farvande og om bord på EF-fiskerfartøjer. Disse EF-inspektører bør kunne udpeges til at gennemføre de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, der vedtages i overensstemmelse med artikel 34c i Rådets forordning (EF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾.
- (4) Det bør angives nærmere, under hvilke betingelser EF-inspektører kan udføre inspektioner i EF-farvande og om bord på EF-fiskerfartøjer, jf. artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

MEDLEMSSTATERNES INSPEKTIONER

Artikel 1

Inspektion af fartøjer, der fører den inspicerende medlemsstats flag

1. En medlemsstat, som har til hensigt at inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører dens flag (herefter benævnt »inspicerende medlemsstat«), i EF-farvande, som henhører under en anden medlemsstats jurisdiktion (herefter benævnt »kystmedlemsstat«), jf. artikel 28, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2371/2002, underretter den pågældende kystmedlemsstat om sin intention.

2. I en sådan forudgående underretning, jf. stk. 1, indgår følgende oplysninger:

- a) inspektionsfartøjets navn og kaldesignal
- b) anslået tid og sted for indsejling i de under kystmedlemsstatens jurisdiktion henhørende farvande

3. Efter at have modtaget forudgående underretning, jf. stk. 1, informerer kystmedlemsstaten med henblik på operativ koordinering den inspicerende medlemsstat om eventuel igangværende inspektion i det pågældende område.

Artikel 2

Inspektion af fartøjer, der fører en anden medlemsstats eller et tredjeland's flag

1. En medlemsstat, som har til hensigt at inspicere fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats eller et tredjeland's flag, i EF-farvande, som henhører under en anden medlemsstats jurisdiktion, jf. artikel 28, stk. 3, andet afsnit, litra a), i forordning (EF) nr. 2371/2002, anmoder den pågældende kystmedlemsstat om bemyndigelse hertil. I anmodningen indgår de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

2. Den pågældende kystmedlemsstat afgør senest 24 timer efter modtagelsen af anmodningen, om den vil bemyndige inspektionen, og underretter straks den inspicerende medlemsstat herom. Afgørelsen meddeles også Kommissionen eller det organ, Kommissionen har udpeget hertil.

3. Betingelserne, hvorunder en medlemsstat kan inspicere fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats eller et tredjeland's flag, i EF-farvande, som henhører under en anden medlemsstats jurisdiktion, jf. artikel 28, stk. 3, andet afsnit, litra b), i forordning (EF) nr. 2371/2002, fastsættes i bestemmelserne om vedtagelse af det pågældende særlige kontrol- og inspektionsprogram.

Artikel 3

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der skal fungere som kontaktpunkt i forbindelse med:

a) afgivelse og modtagelse af forudgående underretning i overensstemmelse med artikel 1

b) afgivelse og modtagelse af anmodninger og afgørelser i overensstemmelse med artikel 2.

2. Kontaktpunktet, jf. stk. 1, står til rådighed 24 timer i døgnet.

3. Kontaktoplysningerne for den udpegede myndighed meddeles Kommissionen og de andre medlemsstater.

4. Kommissionen udpeger sit kontaktpunkt for udveksling af oplysninger i medfør af denne forordning.

Artikel 4

Rapporteringsforpligtelse

1. Efter inspektion i EF-farvande, som henhører under en anden medlemsstats jurisdiktion, jf. artikel 1 og 2, forelægger den inspicerende medlemsstat den pågældende kystmedlemsstat en daglig aktivitetsrapport.

2. Afsløres en overtrædelse som følge af en inspektion udført i overensstemmelse med artikel 1 og 2, forelægger den inspicerende medlemsstat straks kystmedlemsstaten en sammenfattet inspektionsrapport. Kystmedlemsstaten og flagmedlemsstaten får forelagt en fuldstændig inspektionsrapport senest syv dage efter inspektionen.

3. Senest syv dage efter inspektionen af et EF-fiskerfartøj i internationale farvande, jf. artikel 28, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 2371/2002, forelægges flagmedlemsstaten for det pågældende fiskerfartøj en inspektionsrapport. Afsløres en overtrædelse som følge af inspektionen, forelægger den inspicerende medlemsstat straks flagmedlemsstaten for det pågældende fartøj en sammenfattet inspektionsrapport.

4. Stk. 3 berører ikke regler fastsat i medfør af internationale fiskeriaftaler.

5. Daglige rapporter, jf. stk. 1, og inspektionsrapporter, jf. stk. 2 og 3, forelægges på anmodning Kommissionen eller det organ, Kommissionen har udpeget hertil.

KAPITEL II

EF-INSPEKTØRER OG INSPEKTIONSRESSOURCER

Artikel 5

EF-inspektører og inspektionsressourcer

1. Medlemsstaterne udnævner EF-inspektører og udvælger inspektionsfartøjer og inspektionsfly og andet inspektionsudstyr, der skal optages på den fortegnelse, Kommissionen skal opstille i medfør af artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de udnævnte EF-inspektører

a) er fiskeriinspektører i medlemsstaten

b) har udstrakt erfaring inden for fiskerikontrol og -inspektion

c) har et tilbundsående kendskab til EF-forskrifterne om fiskeri

- d) har et grundigt kendskab til et af EU's officielle sprog og et tilfredsstillende kendskab til et af de andre officielle sprog
- e) er fysisk i stand til at udføre deres arbejde
- f) har modtaget fornøden uddannelse i sikkerhed til søs.

Artikel 6

Fortegnelse over EF-inspektører og inspektionsressourcer

1. Senest den 31. oktober 2006 meddeler medlemsstaterne elektronisk Kommissionen navnene på de inspektører, inspektionsfartøjer, inspektionsfly og andre inspektionsressourcer, som de har udnævnt eller udvalgt.
2. På grundlag af medlemsstaternes meddelelser vedtager Kommissionen senest den 31. december 2006 en fortegnelse over EF-inspektører, inspektionsfartøjer og inspektionsfly og andet inspektionsudstyr, der er godkendt til at foretage inspektion i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002.
3. Efter opstillingen af den første fortegnelse meddeler medlemsstaterne senest den 31. oktober hvert år eventuelle ændringer, som de ønsker optaget i fortegnelsen for det følgende år. Kommissionen ændrer fortegnelsen i overensstemmelse hermed senest den 31. december hvert år.
4. Fortegnelsen og ændringerne heraf offentliggøres på det officielle websted for Kommissionen eller for det organ, Kommissionen har udpeget hertil.

Artikel 7

EF-inspektørernes opgaver

1. Med forbehold af kystmedlemsstaternes primære ansvar foretager EF-inspektørerne inspektion i medfør af kapitel V i forordning (EF) nr. 2371/2002 i EF-farvande og om bord på EF-fiskerfartøjer.
2. EF-inspektørerne kan tildeles følgende opgaver:
 - a) gennemførelse af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, der er vedtaget i henhold til artikel 34c i forordning (EØF) nr. 2847/93

- b) deltagelse i internationale kontrol- og inspektionsprogrammer, hvorefter EF har pligt til at sørge for inspektion og kontrol
- c) deltagelse i inspektionsprogrammer, som medlemsstaterne har udarbejdet internt i medfør af artikel 34b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93.

Artikel 8

EF-inspektørernes beføjelser og forpligtelser

1. EF-inspektørerne har til udførelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 2, de samme beføjelser som fiskeriinspektørerne i den medlemsstat, hvor inspektionen finder sted, navnlig hvad angår adgang til alle områder om bord på EF-fiskerfartøjer og alle andre fartøjer, som udøver aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik.
2. EF-inspektører har ikke politi- eller håndhævelsesbeføjelser uden for det territorium eller de EF-farvande, der henhører under deres oprindelsesmedlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.
3. EF-inspektører fremlægger skriftlig legitimation. I dette øjemed får de udleveret et identifikationsdokument med deres identitet og stilling, udstedt af Kommissionen eller det organ, Kommissionen har udpeget hertil.
4. Medlemsstaterne yder EF-inspektørerne den fornødne bistand til, at de kan udføre disse opgaver.

Artikel 9

Inspektions- og overvågningsrapporter

1. EF-inspektørerne forelægger den pågældende kystmedlemsstat en daglig rapport om deres aktiviteter, bl.a. indeholdende de inspicerede fartøjers navn og identifikationsnummer og oplysninger om den pågældende inspektionstype.
2. Afslører EF-inspektørerne en overtrædelse som følge af deres inspektion, forelægger de straks kystmedlemsstaten eller, hvis inspektionen er foretaget uden for EF-farvande, det inspicerede fartøjs flagstat en sammenfattet inspektionsrapport. Senest 7 dage efter inspektionen forelægger de en fuldstændig inspektionsrapport.
3. EF-inspektørerne forelægger et eksemplar af den fuldstændige inspektionsrapport for det inspicerede fartøjs flagstat senest 7 dage efter inspektionen.

4. Daglige rapporter og inspektionsrapporter, jf. stk. 1 og 2, forelægges på anmodning Kommissionen eller det organ, Kommissionen har udpeget hertil.

Artikel 10

Opfølgning på rapporter

1. Hvad gennemgang og opfølgning angår, behandler medlemsstaterne rapporter, som EF-inspektørerne har forelagt i henhold til artikel 9, stk. 2, på samme måde som rapporter fra deres egne inspektører.

2. For at lette de administrative og retlige procedurer samarbejder EF-inspektørens oprindelsesmedlemsstat med den medlemsstat, der følger op på en rapport fra EF-inspektøren.

3. En EF-inspektør skal på anmodning give fremmøde og afgive forklaring i overtrædelsesprocedurer, der indledes af en medlemsstat.

KAPITEL III

ADGANG TIL OPLYSNINGER

Artikel 11

Adgang til oplysninger

1. Som led i inspektioner, der foretages i medfør af artikel 28, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002, skal inspek-

tører fra medlemsstaterne og EF-inspektører straks have adgang til alle oplysninger og dokumenter, navnlig til overvågningsdata fra systemet for satellitbaseret overvågning, som de behøver til at udføre deres opgaver, i samme udstrækning og på de samme vilkår som inspektører fra den medlemsstat, hvor inspektionen finder sted.

2. Adgang til oplysninger, jf. stk. 1, er begrænset til formålet med og tidspunktet og det geografiske område for den pågældende inspektion.

3. Data, der modtages i medfør af denne artikel, behandles fortroligt og kan kun anvendes til de påtænkte formål.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Joe BORG

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1043/2006

af 7. juli 2006

om fastsættelse af den faktiske olivenolieproduktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten for produktionsåret 2004/05

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer ⁽²⁾, særlig artikel 17a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF reduceres enhedsbeløbet for produktionsstøtten i en medlemsstat, hvis den faktiske produktion overstiger den nationale garantimængde, som er fastsat i samme artikels stk. 3. For at vurdere, hvor stor overskridelsen er, bør der for Grækenlands, Spaniens, Frankrigs, Italiens og Portugals vedkommende tages hensyn til den anslåede produktion af spiseoliven, udtrykt som olivenolieækvivalent på grundlag af de dertil svarende koefficienter, som for Grækenlands vedkommende er nævnt i Kommissionens beslutning 2001/649/EF ⁽³⁾, for Spaniens vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/650/EF ⁽⁴⁾, for Frankrigs vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/648/EF ⁽⁵⁾, for Italiens vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/658/EF ⁽⁶⁾ og for Portugals vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/670/EF ⁽⁷⁾.
- (2) For at enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, kan beregnes, skal den anslåede

produktion bestemmes for det pågældende produktionsår i henhold til artikel 17a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2261/84. Dette beløb skal fastsættes således, at enhver risiko for uberettigede udbetalinger til olivendyrkerne undgås. Beløbet vedrører også spiseoliven udtrykt som olivenolieækvivalent. For produktionsåret 2004/05 er den anslåede produktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1709/2005 ⁽⁸⁾.

- (3) For at kunne fastsætte den faktiske produktion, som retten til støtte er anerkendt for, skal de pågældende medlemsstater i henhold til artikel 14, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98 ⁽⁹⁾ inden den 15. maj efter hvert produktionsår give Kommissionen meddelelse om den mængde, der er ydet støtte for. Ifølge de modtagne meddelelser ser det ud til, at der for produktionsåret 2004/05 er ydet støtte for 484 598 t i Grækenland, 1 107 906 t i Spanien, 3 107 t i Frankrig, 951 528 t i Italien, 45 296 t i Portugal og 26 t i Slovenien.
- (4) Når medlemsstaterne yder støtte for disse mængder, betyder det, at der er foretaget kontrol i henhold til forordning (EØF) nr. 2261/84 og (EF) nr. 2366/98. Fastsættelsen af den faktiske produktion på basis af de af medlemsstaterne meddelte oplysninger om de mængder, der er ydet støtte for, foregriber dog ikke de konklusioner, der kan drages af kontrollen af disse oplysningers nøjagtighed i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning.
- (5) Under hensyn til den faktiske produktion bør enhedsbeløbet for produktionsstøtten, som er nævnt i artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF, og som skal betales for den støtteberettigede faktiske produktion, også fastsættes.
- (6) For Sloveniens vedkommende følger det enhedsbeløb for produktionsstøtten, der er fastsat i denne forordning, af anvendelsen i 2005 af den procentdel, der er omhandlet i artikel 143a i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽¹⁰⁾, som fastlagde fælles regler for den fælles landbrugspolitik direkte støtteordninger og for visse støtteordninger til fordel for landbrugerne.

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 865/2004 (EUT L 161 af 30.4.2004, s. 97). Berigtiget i EUT L 206 af 9.6.2004, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 208 af 3.8.1984, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1639/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 38).

⁽³⁾ EFT L 229 af 25.8.2001, s. 16. Senest ændret ved beslutning 2004/607/EF (EUT L 274 af 24.8.2004, s. 13).

⁽⁴⁾ EFT L 229 af 25.8.2001, s. 20. Senest ændret ved beslutning 2004/607/EF.

⁽⁵⁾ EFT L 229 af 25.8.2001, s. 12. Senest ændret ved beslutning 2004/607/EF.

⁽⁶⁾ EFT L 231 af 29.8.2001, s. 16. Senest ændret ved beslutning 2004/607/EF.

⁽⁷⁾ EFT L 235 af 4.9.2001, s. 16. Senest ændret ved beslutning 2004/607/EF.

⁽⁸⁾ EUT L 274 af 20.10.2005, s. 11.

⁽⁹⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1795/2005 (EUT L 288 af 29.10.2005, s. 40).

⁽¹⁰⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 319/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 32).

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Olivenolie og Spiseoliven —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For produktionsåret 2004/05 er den faktiske produktion, der skal lægges til grund for støtten til olivenolie som nævnt i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF:

— 484 598 t for Grækenland

— 1 107 906 t for Spanien

— 3 107 t for Frankrig

— 951 528 t for Italien

— 45 296 t for Portugal

— 26 t for Slovenien.

2. For produktionsåret 2004/05 er enhedsstøttebeløbet for produktionsstøtten, der skal betales for den støtteberettigede faktiske produktion som nævnt i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF:

— 130,27 EUR/100 kg for Grækenland

— 90,53 EUR/100 kg for Spanien

— 132,25 EUR/100 kg for Frankrig

— 73,93 EUR/100 kg for Italien

— 132,25 EUR/100 kg for Portugal

— 39,68 EUR/100 kg for Slovenien.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1044/2006**af 7. juli 2006****om ændring af forordning (EF) nr. 1019/2002 om handelsnormer for olivenolie**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 865/2004 af 29. april 2004 om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven og om ændring af forordning (EØF) nr. 827/68 ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 ⁽²⁾ fastsætter en ordning med visse fakultative angivelser for olivenolie. Ifølge artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1019/2002 må de organoleptiske egenskaber for jomfruolivenolie kun angives ved mærkningen, hvis de er baseret på resultater fremkommet ved hjælp af en af de analysemetoder, der er fastlagt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2568/91 af 11. juli 1991 om kendetegnene for olivenolie og olie af olivenpresserester og de i den forbindelse anvendte metoder ⁽³⁾.
- (2) Ifølge artikel 2, stk. 1, tiende led, i forordning (EØF) nr. 2568/91 sker bestemmelsen af de organoleptiske kendetegn efter metoden i bilag XII til nævnte forordning. Kun de positive egenskaber omhandlet i dette bilag kan benyttes. Det viser sig imidlertid, at som følge af det meget begrænsede antal organoleptiske egenskaber, der er fastsat i nævnte bilag, har de erhvervsdrivende vanskeligt ved at beskrive de organoleptiske kendetegn på etiketterne til deres jomfruolie.
- (3) Det af Det Internationale Olivenolieråd indledte arbejde med at udvikle nye metoder til organoleptisk vurdering, som kan udvide antallet af positive egenskaber for jomfruolie, er blevet afsluttet for ekstra jomfruolie med oprindelsesbetegnelse. For så vidt angår ekstra jomfruolie

uden oprindelsesbetegnelse, er arbejdet endnu ikke afsluttet.

- (4) For at ekstra jomfruolie uden oprindelsesbetegnelse også kan nyde godt af en mere udtømmende ordliste, der er nødvendig for at disse oliers store sorts- og smagsforskelle bedre kan beskrives, skal der fastsættes en ny frist, som er tilstrækkelig lang til, at der kan udvikles en organoleptisk vurderingsmetode, som gør det muligt at udvide antallet af positive egenskaber for andre jomfruolier end dem med oprindelsesbetegnelse.
- (5) Derfor bør anvendelsesdatoen for artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1019/2002 udskydes til en senere dato, der falder sammen med datoen for starten på produktionsåret 2008/09.
- (6) Forordning (EF) nr. 1019/2002 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Olivenolie og Spiseoliven —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1019/2002 affattes artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, således:

»Artikel 5, litra c), anvendes fra den 1. juli 2008.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 161 af 30.4.2004, s. 97. Berigtiget i EUT L 206 af 9.6.2004, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 155 af 14.6.2002, s. 27. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1750/2004 (EUT L 312 af 9.10.2004, s. 7).

⁽³⁾ EFT L 248 af 5.9.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1989/2003 (EUT L 295 af 13.11.2003, s. 57).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1045/2006**af 7. juli 2006****om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/2007**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De repræsentative priser og tillægstolden ved import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2006/2007 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1002/2006 ⁽³⁾.

(2) Under hensyn til de oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, bør de pågældende beløb ændres i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 951/2006 omhandlede produkter, og som for produktionsåret 2006/2007 blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, ændres og er vist i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 36.

BILAG

**De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af hvidt sukker, rå sukker og produkter i
KN-kode 1702 90 99 og anvendes fra den 8. juli 2006**

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	32,97	1,40
1701 11 90 ⁽¹⁾	32,97	5,05
1701 12 10 ⁽¹⁾	32,97	1,26
1701 12 90 ⁽¹⁾	32,97	4,72
1701 91 00 ⁽²⁾	38,36	6,05
1701 99 10 ⁽²⁾	38,36	2,83
1701 99 90 ⁽²⁾	38,36	2,83
1702 90 99 ⁽³⁾	0,38	0,29

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt III, til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt II, til forordning (EF) nr. 318/2006.

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1046/2006**af 7. juli 2006****om udstedelse af eksportlicenser for vin**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2001 af 24. april 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår samhandelen med vin med tredjelande⁽¹⁾, særlig artikel 7 og artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 63, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽²⁾ er ydelsen af eksportrestitutioner for vin blevet begrænset til de mængder og udgiftsbeløb, der er fastsat i aftalen om landbrug, som blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.
- (2) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 883/2001 er det fastsat, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe særforanstaltninger for at hindre en overskridelse af den mængde eller det budget, der er fastsat i aftalen.
- (3) Ifølge de oplysninger om eksportlicensansøgninger, som Kommissionen råder over pr. 5. juli 2006, er der fare for en overskridelse af de mængder, der stadig er til rådighed indtil den 31. august 2006 for bestemmelseszone 1) Afrika, 2) Asien, 3) Østeuropa og 4) Vesteuropa, jf. artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 883/2001, hvis

der ikke indføres restriktioner for udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en enhedsprocentsats for godkendelse af ansøgninger indgivet mellem den 1. og den 4. juli 2006 og suspendere udstedelsen af licenser og indgivelsen af ansøgninger for disse zoner indtil den 16. september 2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen for vin, der blev indgivet ansøgning om mellem den 1. og den 4. juli 2006 i henhold til forordning (EF) nr. 883/2001, udstedes for 9,19 % af de mængder, der er ansøgt om for bestemmelseszone 1) Afrika, udstedes for 12,52 % af de mængder, der er ansøgt om for bestemmelseszone 2) Asien, udstedes for 13,48 % af de mængder, der er ansøgt om for bestemmelseszone 3) Østeuropa og udstedes for 8,76 % af de mængder, der er ansøgt om for bestemmelseszone 4) Vesteuropa.

2. Udstedelsen af de eksportlicenser som omhandlet i stk. 1, der indgives ansøgning om fra den 5. juli 2006, og indgivelsen fra den 8. juli 2006 af ansøgninger om eksportlicenser suspenderes for vin for bestemmelseszone 1) Afrika, 2) Asien, 3) Østeuropa og 4) Vesteuropa indtil den 16. september 2006.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2079/2005 (EUT L 333 af 20.12.2005, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2165/2005 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 1).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/41/EF

af 7. juli 2006

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage clothianidin og pethoxamid som aktive stoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Belgien modtog den 26. september 2001 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Sumitomo Chemical Takeda Agro Company Ltd, London, om optagelse af det aktive stof clothianidin i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved Kommissionens beslutning 2002/305/EF ⁽²⁾ blev det bekræftet, at dossieret var fuldstændigt og således principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.

(2) Tyskland modtog den 16. oktober 2000 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Stähler Agrochemie GmbH & Co. KG (nu Stähler International GmbH & Co. KG) (på vegne af Taskforce Stähler Agrochemie GmbH & Co. KG, Tokuyama Europe GmbH og Tomen France SA) om optagelse af det aktive stof pethoxamid i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved Kommissionens beslutning 2001/626/EF ⁽³⁾ blev det bekræftet, at dossieret var fuldstændigt og således principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.

(3) For disse aktive stoffer er virkningerne på menneskers sundhed og miljøet blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgerne har foreslået. De udpegede rapporterende medlemsstater forelagde Kommissionen udkast til vurderingsrapporter vedrørende stofferne den 4. juni 2003 (clothianidin) og den 27. august 2002 (pethoxamid).

(4) Udkastene til vurderingsrapporter er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed. Behandlingen blev afsluttet den 27. januar 2006 med Kommissionens reviderede vurderingsrapporter om clothianidin og pethoxamid.

(5) Ved behandlingen af clothianidin og pethoxamid viste der sig ingen uafklarede spørgsmål eller problemer, der ville have nødvendiggjort høring af Den Videnskabelige Komité for Planter eller Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet, som har overtaget komitéens rolle.

(6) Af de forskellige undersøgelser fremgår det, at de plantebeskyttelsesmidler, der indeholder de pågældende aktive stoffer, generelt kan forventes at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, navnlig med hensyn til de anvendelsesformål, der blev undersøgt og beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapporter. Clothianidin og pethoxamid bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktive stoffer, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med nævnte direktiv.

(7) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivt stof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende foreløbige godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder clothianidin eller pethoxamid, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I er opfyldt. Medlemsstaterne bør ændre eksisterende foreløbige godkendelser til fuldstændige godkendelser eller ændre dem eller trække dem tilbage i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/45/EF (EUT L 130 af 18.5.2006, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 42.

⁽³⁾ EFT L 217 af 11.8.2001, s. 14.

(8) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (9) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, kæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. januar 2007 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. februar 2007.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 31. januar 2007 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder clothianidin eller pethoxamid som aktive stoffer. Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende henholdsvis clothianidin eller pethoxamid er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende disse aktive stoffer, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder clothianidin eller pethoxamid, enten som eneste aktive stof eller som ét af flere aktive stoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. juli 2006, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende clothianidin eller pethoxamid. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder clothianidin eller pethoxamid som eneste aktive stof, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. januar 2008, eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder clothianidin eller pethoxamid som ét af flere aktive stoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. januar 2008 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft den 1. august 2006.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I til direktiv 91/414/EØF indsættes følgende sidst i tabellen

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (%)	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»123	Clothianidin CAS-nr. 210880-92-5 CIPAC-nr. 738	(E)-1-(2-chlor-1,3-thiazol-5-ylmethyl)-3-methyl-2-nitroguanidin	≥ 960 g/kg	1. august 2006	31. juli 2016	DEL A Må kun tillades anvendt som insekticid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om clothianidin, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed den 27. januar 2006. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne — være særligt opmærksomme på beskyttelsen af grundvandet, når det aktive stof anvendes i områder med følsomme jordbunds- og/eller klimaforhold. — være særligt opmærksomme på beskyttelsen af frøædende fugle og pattedyr, når stoffet anvendes som frøbejdse. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (1)	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
124	Pethoxamid CAS-nr. 106700-29-2 CIPAC-nr. 655	2-Chlor-N-(2-ethoxyethyl)-N-(2-methyl-1-phenylprop-1-enyl)acetamid	≥ 940 g/kg	1. august 2006	31. juli 2016	DEL A Må kun anvendes som herbicid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om pethoxamid, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed den 27. januar 2006. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne — være særligt opmærksomme på beskyttelsen af grundvandet, når det aktive stof anvendes i områder med følsomme jordbunds- og/eller klimaforhold. — være særligt opmærksomme på beskyttelsen af vandmiljøet, særlig højere vandplanter. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, Kommissionen specifikationerne for det tekniske materiale som industrielt fremstillet.

(1) Yderligere oplysninger om de aktive stoffers identitet og specifikationer fremgår af den reviderede vurderingsrapport.*

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 29. maj 2006

om afslutning af konsultationsproceduren med Den Islamiske Republik Mauretanien i henhold til den reviderede Cotonou-aftales artikel 96

(2006/470/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til AVS/EF-partnerskabsaftalen (i det følgende benævnt »AVS/EF-aftalen«), der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, og som ændret ved aftalen underskrevet i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾, særlig artikel 96,

under henvisning til den interne aftale om de foranstaltninger, der skal træffes, og de procedurer, der skal følges ved gennemførelse af AVS/EF-aftalen ⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De væsentlige elementer, der er omhandlet i AVS/EF-aftalens artikel 9, er blevet tilsidesat.
- (2) I overensstemmelse med AVS/EF-aftalens artikel 96 blev der den 30. november 2005 indledt konsultationer med AVS-landene og Den Islamiske Republik Mauretanien, og de mauretanske myndigheder afgav i den forbindelse specifikke tilsagn om at ville afhjælpe de af Den Europæiske Union påpegede problemer samt at indfri disse tilsagn inden for en frist på 120 dage, hvor der skulle føres en nærmere dialog.
- (3) Ved udløbet af denne periode har det vist sig, at nogle af ovennævnte tilsagn har ført til konkrete initiativer, og at andre er blevet indfriet. Flere foranstaltninger, som er

vigtige med hensyn til AVS/EF-aftalens væsentlige elementer, bør imidlertid fortsat iværksættes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De konsultationer, der er indledt med Den Islamiske Republik Mauretanien på grundlag af AVS/EF-aftalens artikel 96, afsluttes.

Artikel 2

De foranstaltninger, der er omhandlet i det i bilaget anførte udkast til brev, vedtages som passende foranstaltninger, jf. AVS/EF-aftalens artikel 96, stk. 2, litra c).

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Denne afgørelse udløber den 29. november 2007. Den tages op til fornyet overvejelse mindst hver sjette måned.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2006.

På Rådets vegne
M. BARTENSTEIN
Formand

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 376.

BILAG

Hr. premierminister

Den Europæiske Union (EU) lægger stor vægt på bestemmelserne i artikel 9 i den reviderede Cotonou-aftale. Overholdelsen af menneskerettighederne og demokratiets og retsstatens principper, som ligger til grund for AVS-EU-partnerskabet, indgår som væsentlige elementer i nævnte aftale og er fundamentet for vore indbyrdes forbindelser.

Dette er baggrunden for, at EU i sine erklæringer af 3. august 2005 om statskuppet i Mauretanien fordømmer ethvert forsøg på at gribe magten med voldelige midler og opfordrer til at værne om demokrati og forfatning.

Under henvisning til artikel 96 i den reviderede Cotonou-aftale har EU ud fra den betragtning, at statskuppet den 3. august 2005 krænker de i samme artikel omhandlede væsentlige elementer, indbudt Mauretanien til konsultationer med henblik på, som omhandlet i aftalen, at foretage en grundig gennemgang af situationen og om muligt finde en løsning herpå.

Disse konsultationer blev indledt i Bruxelles den 30. november 2005. Ved denne lejlighed forelagde Mauretanien et memorandum dateret den 24. november 2005 med en redegørelse for, hvordan forholdene i landet har udviklet sig siden statskuppet den 3. august, samt myndighedernes program for overgangsperioden.

EU noterede sig med tilfredshed, at Mauretanien bekræftede visse tidligere givne tilsagn og allerede kunne give konkrete oplysninger om indfrielsen heraf.

På mødet afgav Mauretanien endvidere 23 specifikke tilsagn som omhandlet i bilaget; de vedrører bl.a. overholdelsen af de demokratiske principper, de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, retsstatsprincippet og god offentlig forvaltning. Mauretanien forpligtede sig også til inden midten af januar 2006 at forelægge EU en rapport om indfrielsen af disse tilsagn og til derefter at forelægge kvartalsrapporter om, hvordan situationen udvikler sig.

EU kunne på grundlag af de rapporter, der blev forelagt i midten af januar og i midten af april, konstatere, at der er gjort store fremskridt. Ud over de fremskridt, der kunne fastslås allerede ved konsultationernes start, konstateredes der en yderligere udvikling, bl.a. med hensyn til følgende:

- fastlæggelse af procedurer for en administrativ folketælling med henblik på opstilling af en korrekt og klart gennemskuelig valgliste samt igangsætning af folketællingen
- ministerrådets vedtagelse af teksten til et udkast til lov om forfatningsændringer, hvorom der skal afholdes folkeafstemning den 25. juni 2006
- udpegelse af nye regionsguvernører (walis) og præfekter (hakems) og fremsendelse til nyudnævnte lokale og regionale myndigheder af et cirkulære om den centrale og territoriale administrations neutralitet
- vedtagelse af en anordning den 26. januar 2006 om ændring af kommunaloven og indførelse af princippet om uafhængige kandidater
- igangsætning af en konsultation af de politiske partier om de bestemmelser, der skal vedtages om en revision af valgmetoderne, herunder kvinders adgang til valgmandater og godkendelse af en ensartet stemmeseddel
- tilrettelæggelse af et program til højnelse af samfundsbevidstheden og iværksættelse af en kampagne herom med deltagelse af de administrative myndigheder, den uafhængige nationale valgkommission, de politiske partier, civilsamsfundsorganisationerne og pressen
- oprettelse af en arbejdsgruppe under justitsministeriet til undersøgelse af, om love vedrørende de demokratiske rettigheder og frihedsrettigheder opfylder forfatningens krav, i givet fald med fremlæggelse af de nødvendige forslag

- vedtagelse af et dekret om oprettelse af en national rådgivende kommission til reform af pressen og de elektroniske medier; kommissionen har afgivet en foreløbig rapport til premierministeren
- fremsendelse til regeringen af et udkast til anordning om oprettelse af en national menneskerettighedskommission
- fremsendelse af cirkulærer fra justitsministeriet og indenrigsministeriet til anklagemyndighederne og den territoriale administrations myndigheder med anmodning om, at alle sager, der kan involvere direkte eller indirekte personudnyttelse, gøres til genstand for opsporing, efterforskning og øjeblikkelig retsforfølgelse samt afholdelse af en temadag for at drøfte, hvilke foranstaltninger der kan fjerne alle eftervirkningerne af slaveriet
- vedtagelse i ministerrådet af en anordning om godkendelse af landets tiltrædelse af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af korruption og landets ratificering af den afrikanske konvention om bekæmpelse af korruption
- oprettelse af et nationalt EITI-udvalg (Extractive Industries Transparency Initiative) samt godkendelse af en anordning om oprettelse af en national fond for olie- og gas-indtægter samt fastlæggelse af de nærmere bestemmelser for forvaltningen af disse indtægter.

De tiltag, der er igangsat af overgangsmyndighederne, vil utvivlsomt bidrage til at styrke overholdelsen af de demokratiske principper, de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og retsstatsprincippet og indførelsen af en god offentlig forvaltning i Mauretanien. De fleste af de tilsagn, der blev givet ved konsultationernes start, vil imidlertid skulle indfries over en længere periode, og det er derfor nødvendigt med overvågning gennem hele dette tidsrum.

Under disse omstændigheder er det navnlig EU's forventning, at der gennemføres konkrete foranstaltninger på følgende felter:

- tilrettelæggelse og afholdelse af frie og gennemsigtige valg med udgangspunkt i pålidelige og komplette valglister og på grundlag af valgmetoder og retfærdigt opstillede valgkredse, som er godkendt af de politiske partier
- overholdelse af pluralitetsprincippet inden for medierne, bl.a. gennem oprettelse af frie radiostationer uden for byerne og en revision af presseloven
- fremme af menneskerettighederne, bl.a. ved at fortsætte arbejdet med at oprette en uafhængig national menneskerettighedskommission og sikre, at flygtninge kan vende hjem og blive genindsat i deres rettigheder
- håndhævelse af slaveriforbuddet og sikring af en passende løsning på de problemer, slaveri medfører
- reform af retsvæsenet
- løbende forbedring af landets forvaltningspraksis, herunder offentliggørelse af ajourførte statistiske oplysninger om økonomi og budget
- konkret gennemførelse af EITI-initiativet inden for minedrift og olieudvinding samt håndhævelse af princippet om god forvaltningspraksis også på andre områder, hvor naturressourcer forvaltes, herunder navnlig fiskeriet.

Med udgangspunkt i det partnerskab, der ligger til grund for Cotonou-aftalen, har EU erklæret sig rede til at støtte indfrielsen af Mauretaniens tilsagn. Efter disse konsultationer har EU på baggrund af de hidtil afgivne tilsagn og det endnu resterende arbejde besluttet at fastsætte følgende foranstaltninger på grundlag af artikel 96, stk. 2, litra c), i den reviderede Cotonou-aftale:

- det samarbejde, der finder sted som led i 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) og de forudgående europæiske udviklingsfonde, videreføres under den forudsætning, at de specifikke vilkår i de igangværende finansieringsaftaler overholdes
- arbejdet med at forberede og iværksætte de institutionsstøtteprojekter til opbakning af omlægningsprocessen, hvorom der blev truffet beslutning ved konsultationens start, videreføres
- forberedelsen og gennemførelsen af de foranstaltninger, som skal iværksættes som led i 9. EUF og de foregående europæiske udviklingsfonde inden for de øvrige områder af Fællesskabets samarbejde, videreføres også
- planlægning af programmerne under 10. EUF iværksættes ifølge en tidsplan, der opstilles af de kompetente tjenestegrene i Kommissionen. Forudsætningen for at afslutte de forskellige etaper i programplanlægningen er, at folkeafstemningen om forfatningen og de aftalte valg er blevet gennemført på korrekt vis og inden for de frister, der fastsættes af overgangsmyndighederne

— landestrategidokumentet under 10. EUF vedrørende Mauretanien undertegnes først, når det bekræftes, at landet er vendt tilbage til forfatningsmæssige tilstande, at der er afholdt frie og gennemsigtige parlaments- og præsidentvalg, og at der er tiltrådt nye folkevalgte organer.

EU's formandskab og Kommissionen gennemfører sammen regelmæssige tilsyn; det første af disse gennemføres inden for de kommende seks måneder.

EU fortsætter med at overvåge forholdene i Mauretanien nøje. Mauretaniens regering opfordres til at indgå i en uddybet politisk dialog, jf. artikel 8 i Cotonou-aftalen, i en overvågningsperiode på 18 måneder, med henblik på genindførelse af demokratiet og retsstatsprincippet, bl.a. ved afholdelse af frie og gennemsigtige lokal-, parlaments-, senats- og præsidentvalg og ved en bedre håndhævelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

EU forbeholder sig ret til at ændre disse foranstaltninger både i tilfælde af en hurtigere indfrielse af de mauretanske myndigheders tilsagn og i tilfælde af et brud mellem parterne.

Modtag, hr. premierminister, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Kommissionens vegne

På Rådets vegne

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. juni 2006

om tilpasning af de godtgørelser, der er omhandlet i afgørelse 2003/479/EF om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet

(2006/471/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/479/EF⁽¹⁾, særlig artikel 15,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 15, stk. 7, i afgørelse 2003/479/EF hedder det, at dagpenge og den månedlige godtgørelse til udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet hvert år tilpasses uden tilbagevirkende kraft på grundlag af tilpasningen af EU-tjenestemændenes grundløn i Bruxelles og Luxembourg.
- (2) Den seneste tilpasning af disse godtgørelser blev fastsat ved afgørelse 2005/442/EF og fik virkning fra den 1. juni 2005.
- (3) Rådet har ved forordning (EF, Euratom) nr. 2104/2005 af 20. december 2005 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2005 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner⁽²⁾ vedtaget en tilpasning på 2,2 % af vederlagene og pensionerne til Fællesskabets tjenestemænd —

Artikel 1

1. I artikel 15, stk. 1, i afgørelse 2003/479/EF ændres beløbene på 28,16 EUR og 112,61 EUR til henholdsvis 28,78 EUR og 115,09 EUR.

2. I artikel 15, stk. 2, erstattes tabellen med følgende:

»Afstand mellem rekrutteringssted og udstationssted (i km)	Beløb i EUR
0-150	0
> 150	73,98
> 300	131,52
> 500	213,73
> 800	345,26
> 1 300	542,55
> 2 000	649,43«

3. I artikel 15, stk. 4, ændres beløbet på 28,16 EUR til 28,78 EUR.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i måneden efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 2006.

På Rådets vegne

J. PRÖLL

Formand

⁽¹⁾ EUT L 160 af 28.6.2003, s. 72. Senest ændret ved afgørelse 2005/442/EF (EUT L 153 af 16.6.2005, s. 32).

⁽²⁾ EUT L 337 af 22.12.2005, s. 7.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. juli 2006

om den endelige fordeling for 2006 mellem medlemsstaterne af de midler fra Fællesskabsfonden for Tobak, der skal anvendes til at finansiere foranstaltningerne i artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 2182/2002

(meddelt under nummer K(2006) 3030)

(kun den tyske, spanske, franske, græske, italienske, nederlandske og portugisiske udgave er autentisk)

(2006/472/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råttobak⁽¹⁾, særlig artikel 14a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 13 og 14 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2182/2002 af 6. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår Fællesskabsfonden for Tobak⁽²⁾ fastsættes der foranstaltninger til at fremme omstilling fra tobaksproduktion. Foranstaltningerne skal finansieres af Fællesskabsfonden for Tobak oprettet ved artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2075/92.
- (2) For 2006 råder Fællesskabsfonden for Tobak over et beløb på i alt 29,2 mio. EUR, som er lettere forskelligt fra det tidligere angivne beløb, og hvoraf halvdelen bør anvendes til at finansiere specifikke foranstaltninger, der kan hjælpe tobaksproducenterne med at omstille sig til andre afgrøder eller andre jobskabende erhvervsaktiviteter, og undersøgelser i forbindelse hermed.
- (3) Det er derfor nødvendigt i henhold til artikel 17, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2182/2002 at fastsætte en fordeling inden den 30. juni 2006 af det disponible beløb for

2006 mellem de berørte medlemsstater ud fra de foreløbige finansieringsplaner for de foranstaltninger, som medlemsstaterne har indgivet støtteansøgninger for.

- (4) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tobak —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For 2006 fastsættes den endelige fordeling mellem medlemsstaterne af de midler fra Fællesskabsfonden for Tobak, der skal anvendes til at finansiere foranstaltningerne i artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 2182/2002, i bilaget.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellsenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2006

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1679/2005 (EUT L 271 af 15.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 331 af 7.12.2002, s. 16. Forordning ændret ved forordning (EF) nr. 1881/2005 (EUT L 301 af 18.11.2005, s. 3).

BILAG

Den endelige fordeling for 2006 mellem medlemsstaterne af de midler fra Fællesskabsfonden for Tobak, der skal anvendes til at finansiere foranstaltningerne i artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 2182/2002

(EUR)

	Endelig fordeling
Beregningsgrundlag	100 % efter den nationale garantitærskel
Medlemsstat	Værdi
Belgien	62 350
Tyskland	499 597
Grækenland	5 255 417
Spanien	1 853 806
Frankrig	1 127 090
Italien	5 542 586
Østrig	0
Portugal	259 154
I alt	14 600 000

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. juli 2006

om anerkendelse af visse tredjelande og visse regioner i tredjelande som værende fri for *Xanthomonas campestris* (alle stammer, der er patogene for Citrus), *Cercospora angolensis* Carv. & Mendes eller *Guignardia citricarpa* Kiely (alle stammer, der er patogene for Citrus)

(meddelt under nummer K(2006) 3024)

(2006/473/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig bilag IV, del A, kapitel I, punkt 16.2, 16.3 og 16.4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gøre det muligt at føre frugter af *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf. og hybrider heraf fra tredjelande ind i Fællesskabet eller at transportere dem inden for Fællesskabet i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF anerkendes visse tredjelande og visse regioner i tredjelande ved Kommissionens beslutning 98/83/EF af 8. januar 1998 om anerkendelse af visse tredjelande og visse regioner i tredjelande som værende fri for *Xanthomonas campestris* (alle stammer, der er patogene for Citrus), *Cercospora angolensis* Carv. & Mendes eller *Guignardia citricarpa* Kiely (alle stammer, der er patogene for Citrus) ⁽²⁾ som værende fri for disse skadegørere.
- (2) Beslutning 98/83/EF er blevet ændret flere gange, siden den blev vedtaget. Af klarheds- og forenklingssyn bør beslutning 98/83/EF derfor ophæves og erstattes.
- (3) Af officielle oplysninger fremlagt af New Zealand fremgår det, at landet er fri for *Xanthomonas campestris* og *Guignardia citricarpa*. New Zealand bør derfor anerkendes som værende fri for disse skadegørere.
- (4) Af officielle oplysninger fremlagt af Sydafrika fremgår det, at de sydafrikanske »magisterial districts« Hartswater

og Warrenton i Northern Cape er fri for *Guignardia citricarpa*. Disse sydafrikanske distrikter bør derfor anerkendes som værende fri for denne skadegører.

- (5) Af oplysninger fremlagt af Australien fremgår det, at Queensland ikke længere er fri for *Xanthomonas campestris*. Queensland bør derfor ikke længere anerkendes som værende fri for denne skadegører.
- (6) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter sundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. For så vidt angår anvendelsen af bilag IV, del A, kapitel I, punkt 16.2, anerkendes følgende tredjelande som værende fri for alle stammer af *Xanthomonas campestris*, der er patogene for Citrus:
 - a) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Europa, Algeriet, Egypten, Israel, Libyen, Marokko, Tunesien og Tyrkiet
 - b) Afrika: Gambia, Ghana, Guinea, Kenya, Sudan, Swaziland, Sydafrika og Zimbabwe
 - c) Mellem- og Sydamerika samt Caribien: Bahamas, Belize, Chile, Colombia, Costa Rica, Cuba, Den Dominikanske Republik, Ecuador, El Salvador, Honduras, Jamaica, Mexico, Nicaragua, Peru, Saint Lucia, Surinam og Venezuela
 - d) Oceanien: New Zealand.
2. For så vidt angår anvendelsen af bilag IV, del A, kapitel I, punkt 16.2, anerkendes følgende områder som værende fri for alle stammer af *Xanthomonas campestris*, der er patogene for Citrus:

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/35/EF (EUT L 88 af 25.3.2006, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 41. Senest ændret ved beslutning 2003/129/EF (EUT L 51 af 26.2.2003, s. 21).

- a) Australien: New South Wales, South Australia og Victoria

- b) Brasilien, bortset fra Staterne Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo, Minas Gerais og Mato Grosso do Sul
- c) USA: Arizona, Californien, Guam, Hawaii, Louisiana, Nordmarianerne, Puerto Rico, Amerikansk Samoa, Texas og De Amerikanske Jomfruøer
- d) Uruguay, bortset fra departementerne Salto, Rivera og Paysandu — nord for floden Chapicuy.

Artikel 2

For så vidt angår anvendelsen af bilag IV, del A, kapitel I, punkt 16.3, anerkendes følgende tredjelande som værende fri for *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes:

- a) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Nord-, Syd- og Mellemamerika samt Caribien, Asien (bortset fra Yemen), Europa og Oceanien
- b) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Afrika undtagen Angola, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Den Demokratiske Republik Congo, Gabon, Guinea, Kenya, Mozambique, Nigeria, Uganda, Zambia og Zimbabwe.

Artikel 3

1. For så vidt angår anvendelsen af bilag IV, del A, kapitel I, punkt 16.4, anerkendes følgende tredjelande som værende fri for alle stammer af *Guignardia citricarpa* Kiely, der er patogene for Citrus:

- a) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Nord-, Syd- og Mellemamerika (bortset fra Argentina og Brasilien) samt Caribien og Europa
- b) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Asien undtagen Bhutan, Kina, Indonesien, Filippinerne og Taiwan

- c) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Afrika undtagen Sydafrika, Kenya, Mozambique, Swaziland, Zambia og Zimbabwe
- d) alle citrusfrugtproducerende tredjelande i Oceanien undtagen Australien og Vanuatu.

2. For så vidt angår anvendelsen af bilag IV, del A, kapitel I, punkt 16.4, anerkendes følgende områder som værende fri for alle stammer af *Guignardia citricarpa* Kiely, der er patogene for Citrus:

- a) Sydafrika: Western Cape; Northern Cape: de sydafrikanske »magisterial districts« Hartswater og Warrenton
- b) Australien: South Australia, Western Australia og Northern Territory
- c) Kina: alle områder undtagen Sichuan, Yunnan, Guangdong, Fujian og Zhejiang
- d) Brasilien: alle områder undtagen staterne Rio de Janeiro, São Paulo og Rio Grande do Sul.

Artikel 4

Beslutning 98/83/EF ophæves.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 6. juli 2006

om foranstaltninger for at forebygge spredning af højpatogen aviær influenza forårsaget af influenza A-virus af subtype H5N1 hos fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre i medlemsstaterne, og om ophævelse af beslutning 2005/744/EF

(meddelt under nummer K(2006) 3054)

(EØS-relevant tekst)

(2006/474/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 56, stk. 3, artikel 57, stk. 2, artikel 63, stk. 3, og artikel 66, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aviær influenza er en infektiøs virus sygdom hos fjerkræ og fugle, som kan være dødelig og forårsage forstyrrelser, der hurtigt kan udvikle sig til en epizooti, som kan udgøre en alvorlig trussel mod dyre- og folkesundheden og gå voldsomt ud over fjerkræopdrættets rentabilitet.
- (2) Ved Kommissionens beslutning 2005/744/EF af 21. oktober 2005 om kravene vedrørende forebyggelse af højpatogen aviær influenza forårsaget af influenzatype A, subtype H5N1, hos modtagelige fugle i zoologiske haver i medlemsstaterne ⁽³⁾ er der i lyset af risikoen for højpatogen aviær influenza forårsaget af influenza A-virus af subtype H5N1 fastsat visse krav til vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver, og biosikkerhedsforanstaltninger i den forbindelse. I henhold til beslutning 2005/744/EF skal medlemsstaterne endvidere indsende deres planer for vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver, til Kommissionen.
- (3) Ved direktiv 2005/94/EF er der fastsat bestemmelser om indførelse af forebyggende vaccination mod aviær influenza af bl.a. fugle i fangenskab, f.eks. fugle i zoologiske haver, og det er fastsat, at Kommissionen udarbejder

nærmere bestemmelser herom. I henhold til direktiv 2005/94/EF skal medlemsstaterne endvidere forelægge deres planer for forebyggende vaccination af fjerkræ eller andre fugle i fangenskab til Kommissionen med henblik på godkendelse.

- (4) I Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver ⁽⁴⁾ defineres det, hvad der forstås ved zoologiske haver, som er omfattet af direktivet. Ved anvendelsen af denne beslutning bør denne definition tages i betragtning.
- (5) Ved Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽⁵⁾, er der fastsat bestemmelser om dyr, der handles med mellem officielt godkendte organer, institutter eller centre.
- (6) Fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre, kan — da de er lukket inde — normalt ikke komme i kontakt med fjerkræ eller andre fugle i fangenskab, og de udgør derfor ikke nogen smitterisiko for fjerkræ eller andre fugle i fangenskab, og på grund af værdien af fugle i zoologiske haver kan forebyggende vaccination af sådanne fugle udgøre en passende supplerende forebyggende foranstaltning. Der bør derfor på fællesskabsplan fastsættes nærmere bestemmelser om forebyggende vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, som medlemsstaterne bør overholde, hvis de finder det relevant at vaccinere sådanne fugle.
- (7) Endvidere bør der på fællesskabsplan fastsættes nærmere bestemmelser om biosikkerhedsforanstaltninger for at forebygge højpatogen aviær influenza forårsaget af influenza A-virus af subtype H5N1 hos modtagelige fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre i medlemsstaterne, for at beskytte vilde dyr og for at bevare biodiversiteten.
- (8) Vaccinationsplaner, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til beslutning 2005/744/EF og direktiv 2005/94/EF, bør godkendes.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF (EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14).

⁽²⁾ EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 279 af 22.10.2005, s. 75.

⁽⁴⁾ EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 52. Senest ændret ved direktiv 2004/68/EF (EUT L 226 af 25.6.2004, s. 128).

- (9) Af klarhedshensyn bør beslutning 2005/744/EF ophæves og erstattes af nærværende beslutning.
- (10) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Ved denne beslutning fastsættes der nærmere bestemmelser:

- a) der skal anvendes for at forebygge spredning af aviær influenza forårsaget af influenza A-virus af subtype H5N1 (i det følgende benævnt »HPAI H5N1«) fra vildtlevende fugle til fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre
- b) om vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre.

2. Ved denne beslutning godkendes visse planer for vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre, indsendt til Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 1, i beslutning 2005/744/EF og planer for forebyggende vaccination forelagt i henhold til artikel 56, stk. 2, i direktiv 2005/94/EF.

Artikel 2

Ved anvendelsen af denne beslutning gælder definitionerne i direktiv 2005/94/EF.

Endvidere gælder definitionen af »zoologisk have« i artikel 2 i Rådets direktiv 1999/22/EF og definitionen af »organ, institut eller center, der er officielt godkendt« i artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 92/65/EØF.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer relevante foranstaltninger, der lader sig gennemføre i praksis, med henblik på at reducere risikoen for overførsel af HPAI H5N1 fra vildtlevende fugle til modtagelige fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter eller centre, under hensyntagen til de kriterier og risikofaktorer, der er opstillet i bilag I.

Afhængigt af den specifikke epidemiologiske situation skal foranstaltningerne især sigte på at forebygge direkte og indirekte kontakt mellem vildtlevende fugle, navnlig vandfugle, og fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre.

Artikel 4

Planer for forebyggende vaccination mod HPAI H5N1, der forelægges i henhold til artikel 56, stk. 2, i direktiv 2005/94/EF, skal på grundlag af en risikovurdering være målrettet mod fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre.

Når medlemsstater i henhold til artikel 56, stk. 2, i direktiv 2005/94/EF forelægger planer for forebyggende vaccination mod HPAI H5N1, der er målrettet mod fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, skal planerne:

- a) være udarbejdet i henhold til kravene i bilag II til nærværende beslutning
- b) foruden de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 56, stk. 2, i direktiv 2005/94/EF, indeholde den nøjagtige adresse på de zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, hvor den forebyggende vaccination skal foretages, og deres beliggenhed.

Artikel 5

1. De planer for forebyggende vaccination, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til artikel 56, stk. 2, i direktiv 2005/94/EF, og som er anført i bilag III, godkendes.

2. De planer for vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, som medlemsstaterne har indsendt i henhold til beslutning 2005/744/EF, og som er anført i bilag III, anses for godkendt i stk. 1's forstand.

3. Kommissionen offentliggør de planer for forebyggende vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, som er anført i bilag III.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer straks de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 7

Beslutning 2005/744/EF ophæves.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

*BILAG I***Kriterier og risikofaktorer, der skal tages i betragtning, når foranstaltningerne i artikel 3 anvendes på de enkelte zoologiske haver eller officielt godkendte organer, institutter og centre**

- 1) Den zoologiske haves eller det officielt godkendte organs, instituts og centers beliggenhed langs fugles trækruter, navnlig hvis fuglene kommer fra områder i og omkring Afrika, Central- og Østasien, Det Kaspiske Hav og Sortehavet.
 - 2) Den zoologiske haves eller det officielt godkendte organs, instituts og centers afstand fra vådområder, såsom damme, sumpområder, søer eller floder, hvor der er sandsynlighed for, at trækkende vandfugle samles.
 - 3) Den zoologiske haves eller det officielt godkendte organs, instituts og centers beliggenhed i områder med høj koncentration af trækfugle, især vandfugle.
-

BILAG II

Krav i forbindelse med anvendelse af forebyggende vaccination

1.	Omfanget af den vaccination, der skal foretages	Der må kun vaccineres fugle i zoologiske haver eller officielt godkendte organer, institutter og centre.
2.	Fuglearter, der skal vaccineres	Der skal opstilles en liste over alle de fugle, der skal vaccineres, med angivelse af individuel identifikation, og denne liste skal opbevares i mindst 10 år efter vaccinationsdatoen.
3.	Vaccinationskampagnens længde	Alle de fugle, der skal vaccineres i en zoologisk have eller officielt godkendte organer, institutter og centre, skal vaccineres hurtigst muligt. Hver vaccination i en zoologisk have skal gennemføres hurtigst muligt inden for en uge.
4.	Særlige restriktioner for vaccinerede fugle og produkter fra vaccinerede fugle	<p>Flytninger af vaccinerede fugle inden for samme medlemsstat eller til andre medlemsstater mellem officielt godkendte organer, institutter og centre som defineret i direktiv 92/65/EØF tillades, forudsat at fuglene kommer fra en zoologisk have eller et officielt godkendt organ, institut eller center, der ligger i et område, der ikke er omfattet af dyresundhedsrestriktioner med hensyn til HPAI. Følgende indsættes i det sundhedscertifikat, der er omhandlet i del 3 i bilag E til direktiv 92/65/EØF:</p> <p><i>»fugle i overensstemmelse med beslutning 2006/474/EF vaccineret mod aviær influenza den Vaccine</i>«</p> <p>Hvis nævnte betingelser ikke er opfyldt, kan der handles med vaccinerede fugle, og de kan flyttes, forudsat at det sker under offentlig tilsyn, mellem zoologiske haver i samme medlemsstat eller efter særlig tilladelse fra en anden medlemsstat.</p> <p>Flytninger af vaccinerede fugle mellem medlemsstater skal via Traces indberettes af den kompetente myndighed på oprindelsesstedet til den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet.</p> <p>Produkter fra vaccinerede fugle må ikke indgå i fødevarekæden.</p>
5.	Særlig identifikation og særlig registrering af de vaccinerede fugle	Vaccinerede fugle skal kunne identificeres individuelt, og fuglens identitetspapirer skal påtegnes tydeligt i overensstemmelse hermed. Fuglene skal på vaccinationstidspunktet så vidt muligt forsynes med en identifikation, der ikke kan slettes, hvoraf det fremgår, at de er blevet vaccineret.
6.	Gennemførelse af vaccinationskampagnen	<p>Vaccinationen skal foretages under ledelse af en embedsdyrlæge fra de kompetente myndigheder. Der skal være truffet foranstaltninger til at undgå eventuel spredning af virus. Restmængder af vaccine skal returneres til det sted, hvor vaccinen er udleveret, med en skriftlig angivelse af, hvor mange fugle der er vaccineret, og hvor mange doser der er anvendt.</p> <p>Så vidt muligt skal der tages blodprøver før og tidligst 30 dage efter vaccinationen med henblik på serologisk undersøgelse for aviær influenza. Undersøgelsesresultaterne skal opbevares i mindst 10 år.</p>
7.	Den vaccine, der skal anvendes	Den inaktiverede vaccine skal være specielt formuleret og være effektiv mod den virustype, der er i cirkulation. Den skal anvendes i overensstemmelse med fabrikantens og/eller veterinærmyndighedernes instrukser.
8.	Oplysninger om gennemførelsen af denne plan til Kommissionen	Der skal fremlægges en detaljeret rapport om planens gennemførelse inkl. resultaterne af de undersøgelser, der er foretaget, for Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

BILAG III

Liste over godkendte planer for forebyggende vaccination af fugle, der holdes i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre i medlemsstaterne

Kode	Medlemsstat	Planen forelagt den
AT	Østrig	21. april 2006
BE	Belgien	10. februar 2006
CZ	Tjekkiet	21. marts 2006
DE	Tyskland	31. marts 2006
DK	Danmark	20. februar 2006
EE	Estland	6. marts 2006
ES	Spanien	27. februar 2006
FR	Frankrig	20. februar 2006
HU	Ungarn	1. marts 2006
IE	Irland	6. marts 2006
IT	Italien	6. marts 2006
LT	Litauen	6. marts 2006
LV	Letland	28. februar 2006
NL	Nederlandene	16. november 2005
PT	Portugal	29. november 2005
SE	Sverige	28. februar 2006
UK	Det Forenede Kongerige	4. april 2006

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2006/475/FUSP

af 12. juni 2006

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om status for de EU-ledede styrker i Den Gabonesiske Republik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24,

under henvisning til formandskabets henstilling, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 25. april 2006 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 1671 (2006), der gav bemyndigelse til midlertidig deployering af en EU-styrke (EUFOR RD Congo) til støtte for MONUC i den periode, hvor der finder valg sted i Den Demokratiske Republik Congo. FN's Sikkerhedsråd anmodede endvidere alle FN's medlemsstater, navnlig dem, der ligger tæt på Den Demokratiske Republik Congo, om at yde al nødvendig støtte for at lette hurtig deployering af EUFOR RD Congo og især sikre fri, uhindret og hurtig transport til Den Demokratiske Republik Congo af dens personel samt af udstyr, forsyninger, leverancer og andre varer, herunder køretøjer og reservedele til eget og officiel brug.
- (2) Den 27. april 2006 vedtog Rådet fælles aktion 2006/319/FUSP om Den Europæiske Unions militæroperation til støtte for De Forenede Nationers mission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUC) under valgprocessen ⁽¹⁾ (Operation EUFOR RD Congo).
- (3) I forlængelse af en anmodning fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant (GS/HR) af 27. april 2006 har Den Gabonesiske Republiks regering i skrivelse af 18. maj 2006 givet sin tilslutning til, at der udstationeres EU-ledede styrker på Den Gabonesiske Republiks område med henblik på denne operation.

- (4) I forlængelse af Rådets bemyndigelse af 23. maj 2005 har formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, i henhold til artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Union forhandlet en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om status for de EU-ledede styrker i Den Gabonesiske Republik.

- (5) Denne aftale bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Gabonesiske Republik om status for de EU-ledede styrker i Den Gabonesiske Republik godkendes hermed på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Den Europæiske Union.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 2006.

På Rådets vegne

J. PRÖLL

Formand

⁽¹⁾ EUT L 116 af 29.4.2006, s. 98.

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem den Europæiske Union og den Gabonesiske Republik om status for EU-ledede styrker i den Gabonesiske Republik

DEN EUROPÆISKE UNION (EU),

på den ene side, og

DEN GABONESISKE REPUBLIK, i det følgende benævnt »værtsstaten«,

på den anden side,

i det følgende tilsammen benævnt »parterne«,

UNDER HENSYN TIL

— FN's Sikkerhedsråds resolution 1671 (2006) af 25. april 2006

— Rådets fælles aktion 2006/319/FUSP af 27. april 2006 om Den Europæiske Unions militæroperation til støtte for De Forenede Nationers mission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUC) under valgprocessen ⁽¹⁾ (EUFOR RD Congo)

— at denne aftale ikke anfægter de rettigheder og forpligtelser, som parterne har i henhold til aftaler og andre internationale instrumenter om oprettelse af internationale domstole, herunder statuten for Den Internationale Straffedomstol —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Anvendelsesområde og definitioner**

1. Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på EU-ledede styrker og disses personel.

2. Denne aftales bestemmelser finder kun anvendelse på værtsstatens område.

3. I denne aftale forstås ved:

a) »EU-ledede styrker (EUFOR)«: EU's militære hovedkvarter og de nationale kontingenter, der bidrager til operationen, samt disses udstyr og transportmidler

b) »operation«: forberedelse, fastlæggelse, gennemførelse og opretholdelse af militærmissionen på baggrund af det mandat, der følger af FN's Sikkerhedsråds resolution 1671 (2006) af 25. april 2006

c) »EU-øverstbefalende«: den øverstbefalende i operationsområdet eller i værtsstaten

d) »EU's militære hovedkvarter«: det militære hovedkvarter og dele heraf i de kantonnementer, som er under kommando af

EU-officerer, der har ansvaret for den militære kommando eller ledelse af operationen

e) »nationale kontingenter«: enheder og elementer, som tilhører Den Europæiske Unions medlemsstater og andre stater, der deltager i operationen

f) »EUFOR-personel«: civilt og militært personel, som er udstationeret ved EUFOR, samt personale, der er deployeret til forberedelse af operationen, og personale på tjenesterejse for en udsenderstat eller en EU-institution som led i operationen, og som, medmindre andet er bestemt i denne aftale, befinder sig på værtsstatens område, dog ikke lokalt ansat personale og personale ansat af internationale kommercielle entreprenører

g) »lokalt ansat personale«: personale, der er statsborgere i eller har fast bopæl i værtsstaten

h) »faciliteter«: alle bygninger, kvarterer og områder, der er nødvendige for EUFOR og EUFOR-personel

i) »udsenderstat«: den stat, der stiller et nationalt kontingent til rådighed for EUFOR.

⁽¹⁾ EUT L 116 af 29.4.2006, s. 98.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. EUFOR og EUFOR-personel skal overholde værtsstatens love og forskrifter og afstå fra enhver handling eller aktivitet, der er uforenelig med operationens mål.
2. EUFOR underretter regelmæssigt værtsstatens regering om størrelsen af det EUFOR-personel, der er stationeret på værtsstatens område.

Artikel 3

Identifikation

1. EUFOR-personel skal altid bære pas eller militært identitetskort på sig.
2. Køretøjer, fly, fartøjer og andre transportmidler tilhørende EUFOR skal være forsynet med EUFOR-kendingsmærker og/eller -nummerplader, som meddeles værtsstatens relevante myndigheder.
3. EUFOR har ret til at føre Den Europæiske Unions flag samt anvende mærker, som f.eks. militære emblemer, navne og officielle symboler, på sine faciliteter, køretøjer og andre transportmidler. EUFOR-personellets uniformer skal bære et særligt EUFOR-emblem. Nationale flag eller emblemer for de nationale kontingenter, som udgør operationen, kan anvendes på installationer, køretøjer og andre transportmidler tilhørende EUFOR samt på EUFOR-uniformer efter afgørelse truffet af den EU-øverstbefalende.

Artikel 4

Grænsepassage og bevægelser på værtsstatens område

1. EUFOR-personel kan kun indrejse på værtsstatens område på grundlag af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede dokumenter eller, ved første indrejse, en individuel eller kollektiv marchordre udstedt af EUFOR. De er efterfølgende undtaget fra pas- og visumregler samt indrejse- og toldkontrol ved indrejse i, udrejse fra eller ophold på værtsstatens område.
2. EUFOR-personel er undtaget fra værtsstatens regler for registrering af og kontrol med udlændinge, men opnår ikke nogen ret til varigt ophold eller bopæl på værtsstatens område.
3. EUFOR-aktiver og -transportmidler, der til støtte for operationen føres ind i, gennem eller ud af værtsstatens område, er fritaget for at skulle medføre materielfortegnelser og enhver anden tolddokumentation samt for kontrol.

4. EUFOR-personel kan føre motorkøretøjer, sejle fartøjer og flyve fly på værtsstatens område, hvis det har gyldigt nationalt, internationalt eller militært henholdsvis kørekort, skibsførercertifikat eller pilotcertifikat.

5. Med henblik på operationen sikrer værtsstaten EUFOR og EUFOR-personel bevægelses- og rejsefrihed på sit område, herunder også på sit søterritorium og i sit luftrum. Bevægelsesfrihed på værtsstatens søterritorium skal omfatte standsning og opankring under alle vilkår.

6. Med henblik på operationen kan EUFOR på værtsstatens område, herunder også dets søterritorium og dets luftrum, gennemføre enhver øvelse eller manøvre med våben, herunder afsendelse, landsætning eller ombordtagning af ethvert fly eller militært materiel.

7. Med henblik på operationen kræves det ikke, at EUFOR-undervandsbåde sejler uddykkede eller viser deres flag inden for værtsstatens søterritorium.

8. Med henblik på operationen kan EUFOR benytte veje, broer, færger, lufthavne og havne uden betaling af afgifter, gebyrer, vejafgifter, skatter og lignende. EUFOR er ikke fritaget for at betale rimelige takster for bestilte og modtagne ydelser.

Artikel 5

Privilegier og immuniteter, som værtsstaten yder EUFOR

1. EUFOR-faciliteter er ukrænkelige. Værtsstatens repræsentanter har kun adgang til dem med tilladelse fra den EU-øverstbefalende.
2. EUFOR-faciliteter, disses inventar og andre aktiver samt transportmidler nyder immunitet med hensyn til ransagning, rekvisition, arrest eller tvangsfuldbyrdelse.
3. EUFOR-ejendom og aktiver, uanset lokalisering og indehaver, nyder immunitet med hensyn til enhver form for retsforfølgning.
4. EUFOR-arkiver og -dokumenter er ukrænkelige på et hvilket som helst tidspunkt, og uanset hvor de end måtte befinde sig.
5. EUFOR's officielle korrespondance er ukrænkelig. Ved »officiel korrespondance« forstår al korrespondance vedrørende operationen og dens funktioner.

6. EUFOR er for indkøbte og importerede varer, præsterede tjenesteydelser og faciliteter, som anvendes med henblik på operationen, fritaget for alle nationale, regionale og kommunale skatter og afgifter og gebyrer af lignende art. EUFOR er ikke fritaget for skatter, afgifter eller gebyrer, der udgør betaling for præsterede tjenesteydelser.

7. Værtsstaten tillader indførsel af genstande til brug for operationen og fritager disse for told, gebyrer, vejafgifter, skatter og lignende afgifter bortset fra betaling for lager- og fragtydelser samt tilsvarende ydelser.

Artikel 6

Privilegier og immuniteter, som værtsstaten yder EUFOR-personel

1. EUFOR-personel må hverken fængsles eller tilbageholdes.

2. EUFOR-personels dokumenter, korrespondance og ejendom er ukrænkelige, medmindre der er tale om gennemførelsesforanstaltninger, der er tilladt i henhold til stk. 6.

3. EUFOR-personel nyder under alle vilkår immunitet med hensyn til værtsstatens strafferetlige jurisdiktion.

Udsenderstaten eller den berørte EU-institution kan give afkald på EUFOR-personellets immunitet med hensyn til værtsstatens strafferetlige jurisdiktion. Et sådant afkald skal altid være eksplicit.

4. EUFOR-personel nyder immunitet med hensyn til værtsstatens civilretlige og administrative jurisdiktion for så vidt angår mundtlige eller skriftlige udtalelser og alle handlinger, det har udført som led i udøvelsen af sine officielle funktioner. Hvis der indledes en civil retssag mod EUFOR-personel ved en domstol i værtsstaten, skal den EU-øverstbefalende og udsenderstatens kompetente myndighed eller den berørte EU-institution omgående underrettes. Før sagen indledes ved domstolen, skal den EU-øverstbefalende og udsenderstatens kompetente myndighed eller den berørte EU-institution attestere, om den pågældende handling blev begået af EUFOR-personel som led i udøvelsen af dets officielle funktioner.

Hvis handlingen blev begået som led i udøvelsen af officielle funktioner, må retssagen ikke indledes, og bestemmelserne i artikel 15 finder anvendelse. Hvis handlingen ikke blev begået som led i udøvelsen af officielle funktioner, kan retssagen fortsætte. Den attestering, der afgives af den EU-øverstbefalende og udsenderstatens kompetente myndighed eller den berørte EU-institution, er bindende i forhold til jurisdiktionen i værtsstaten, som ikke må anfægte den.

Hvis EUFOR-personel indleder en retssag, afskærer dette personellet fra at påberåbe sig jurisdiktionel immunitet med hensyn til ethvert modkrav, der er direkte forbundet med den principale påstand.

5. EUFOR-personel er ikke forpligtet til at vidne i retten.

6. Der må ikke træffes nogen tvangsfuldbyrdsforanstaltninger over for EUFOR-personel, medmindre dette sagsøges i en civil retssag, der ikke vedrører dets officielle funktioner. Ejendom tilhørende EUFOR-personel, som af den EU-øverstbefalende attesteres som værende nødvendig for udøvelsen af personellets officielle funktioner, må ikke gøres til genstand for udlæg eller arrest med henblik på fuldbyrdelse af en retsafgørelse. I forbindelse med civile retssager må EUFOR-personel ikke underkastes nogen begrænsninger i deres personlige frihed eller nogen anden tvangsforanstaltning.

7. EUFOR-personellets jurisdiktionelle immunitet i værtsstaten fritager det ikke for at være underlagt de respektive udsenderstaters jurisdiktioner.

8. EUFOR-personel er med hensyn til tjenesteydelser præsteret for EUFOR fritaget for de bestemmelser om social sikring, der eventuelt gælder i værtsstaten.

9. EUFOR-personel er fritaget for enhver form for beskatning i værtsstaten af de vederlag og honorarer, som EUFOR og udsenderstaterne betaler dem, samt af enhver indkomst, der modtages uden for værtsstaten.

10. Værtsstaten tillader i overensstemmelse med eventuelle love og anordninger, den kan vedtage, indførsel af genstande til EUFOR-personellets personlige brug og fritager disse for told, skatter og lignende afgifter bortset fra betaling for lager- og fragtydelser samt tilsvarende ydelser.

EUFOR-personellets personlige bagage er fritaget for kontrol, medmindre der er vægtige grunde til at antage, at den indeholder genstande, der ikke er til EUFOR-personellets personlige brug, eller import- eller eksportartikler, der i værtsstaten er forbudt ved lov eller underlagt karantæneregler. En sådan kontrol må kun udføres i nærværelse af det berørte EUFOR-personel eller af en bemyndiget repræsentant for EUFOR.

Artikel 7

Lokalt ansat personel

Lokalt ansat personel nyder kun privilegier og immuniteter, i det omfang dette tillades af værtsstaten. Værtsstaten skal dog udøve sin jurisdiktion over dette personel på en sådan måde, at det ikke i urimeligt omfang griber forstyrrende ind i udførelsen af operationens funktioner.

*Artikel 8***Strafferetlig jurisdiktion**

En udsenderstats kompetente myndigheder kan på værtsstatens område udøve den strafferetlige og disciplinære jurisdiktion, de er tillagt i henhold til udsenderstatens lovgivning, over EUFOR-personel, der er underlagt denne lovgivning.

*Artikel 9***Uniform og våben**

1. Uniform bæres efter regler udstedt af den EU-øverstbefalende.
2. Militært EUFOR-personel må bære våben og ammunition, hvis det har tjenstlig bemyndigelse til det.

*Artikel 10***Værtsstatens støtte og indgåelse af kontrakter**

1. Værtsstaten bistår på anmodning EUFOR med at finde egnede faciliteter.
2. Værtsstaten stiller så vidt muligt gratis egne faciliteter til rådighed, såfremt sådanne faciliteter er nødvendige med henblik på udførelse af EUFOR's administrative og operative aktiviteter.
3. Værtsstaten bidrager, så vidt dens midler og kapacitet rækker, til forberedelsen, fastlæggelsen, gennemførelsen og opretholdelsen af operationen.
4. Lovvalg i forbindelse med kontrakter, der indgås af EUFOR i værtsstaten, fastsættes i de pågældende kontrakter.
5. Det kan i kontrakten fastsættes, at den procedure for bilæggelse af tvister, der er fastsat i artikel 15, stk. 3 og 4, finder anvendelse på tvister i forbindelse med kontraktens gennemførelse.

*Artikel 11***Ændringer af faciliteter**

1. EUFOR er bemyndiget til at opføre eller ombygge faciliteter, når dette er nødvendigt af operative hensyn.
2. Værtsstaten kan ikke kræve erstatning af EUFOR for sådanne opførelser eller ombygninger.

*Artikel 12***EUFOR-personel, der er afgået ved døden**

1. Den EU-øverstbefalende har ret til at forestå hjemsendelse af EUFOR-personel, der er afgået ved døden, samt den pågældende persons personlige ejendele og træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik herpå.
2. Der foretages ikke obduktion af EUFOR-personel uden den berørte stats samtykke og uden overværelse af en repræsentant for EUFOR og/eller den berørte stat.
3. Værtsstaten og EUFOR samarbejder i videst muligt omfang med henblik på hurtig hjemsendelse af EUFOR-personel, der er afgået ved døden.

*Artikel 13***EUFOR's sikkerhed og militærpoliti**

1. EUFOR er bemyndiget til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af sine faciliteter, herunder træningsfaciliteter, mod ethvert angreb eller enhver indtrængen udefra.
2. Den EU-øverstbefalende kan oprette en militærpolitienhed til opretholdelse af ro og orden på EUFOR-faciliteterne.
3. Militærpolitienheden kan også, i samråd og i samarbejde med værtsstatens militærpoliti eller politi, uden for disse faciliteter sikre opretholdelse af god orden og disciplin blandt EUFOR-personellet.

*Artikel 14***Kommunikation**

1. EUFOR kan installere og drive radiosende- og modtageanlæg samt satellitsystemer. Den samarbejder med værtsstatens kompetente myndigheder for at undgå konflikter vedrørende brug af de dertil egnede frekvenser. Værtsstaten giver gratis adgang til frekvensspektret.
2. EUFOR har ret til ubegrænset kommunikation via radio (herunder via satellit og bærbar eller håndholdt radio), telefon, telegraf og fax og andre midler og til at installere de nødvendige anlæg til opretholdelse af sådan kommunikation på og mellem EUFOR-faciliteter, herunder ret til at trække kabler og jordledninger til brug for operationen.
3. EUFOR kan på sine egne faciliteter træffe de fornødne dispositioner for at sikre fremsendelse af post, der er adresseret til og/eller afsendt af EUFOR-personel.

*Artikel 15***Erstatningskrav ved død, tilskadekomst, skade eller tab**

1. EUFOR og EUFOR-personel kan ikke drages til ansvar for skade på eller tab af privat ejendom eller statsejendom, der skyldes aktiviteter i forbindelse med beskyttelse af EUFOR.

2. Med henblik på en mindelig løsning skal erstatningskrav i forbindelse med skade på eller tab af privat ejendom eller stats-ejendom, der ikke er omfattet af stk. 1, samt erstatningskrav i forbindelse med personers død eller tilskadekomst samt skade på eller tab af EUFOR-ejendom forelægges for EUFOR via værtsstatens kompetente myndigheder for så vidt angår erstatningskrav fra juridiske og fysiske personer i værtsstaten eller for værtsstatens kompetente myndigheder for så vidt angår erstatningskrav fra EUFOR.

3. Hvis der ikke kan findes en mindelig løsning, forelægges erstatningskravet for en kravskommission, der er ligeligt sammensat af repræsentanter for EUFOR og repræsentanter for værtsstaten. Afgørelserne vedrørende erstatningskravene træffes efter fælles overenskomst.

4. Hvis der ikke kan findes en løsning i kravskommissionen, skal erstatningskrav

a) på til og med 40 000 EUR bilægges ad diplomatisk vej mellem værtsstaten og repræsentanter for EU

b) på over det i litra a) nævnte beløb forelægges for en voldgiftsinstans, hvis afgørelser er bindende.

5. Voldgiftsinstansen sammensættes af tre voldgiftsmænd, idet én voldgiftsmand udnævnes af værtsstaten, én voldgiftsmand af EUFOR og den tredje af værtsstaten og EUFOR efter fælles overenskomst. Har én af parterne inden for en frist på to måneder ikke udnævnt nogen voldgiftsmand, eller kan værtsstaten og EUFOR ikke nå til enighed om udnævnelsen af den tredje voldgiftsmand, udnævnes den pågældende voldgiftsmand på embeds vegne af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

6. EUFOR og værtsstatens forvaltningsmyndigheder aftaler de nødvendige administrative dispositioner med henblik på at fastlægge kravskommissionens og voldgiftsinstansens mandat, hvilken procedure der skal anvendes i disse organer, og hvilke vilkår der gælder for fremsættelse af erstatningskrav.

*Artikel 16***Forbindelser og tvister**

1. Alle spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af denne aftale behandles i fællesskab af repræsentanter for EUFOR og værtsstatens kompetente myndigheder.

2. I mangel af forudgående bilæggelse løses tvister om fortolkning eller anvendelse af denne aftale udelukkende ad diplomatiske vej mellem værtsstaten og repræsentanter for EU.

*Artikel 17***Andre bestemmelser**

1. Når der i denne aftale henvises til EUFOR's og EUFOR-personellets privilegier, immuniteter og rettigheder, er værtsstatens regering ansvarlig for, at værtsstatens lokale myndigheder implementerer og respekterer sådanne privilegier, immuniteter og rettigheder.

2. Intet i denne aftale tilsigter at fravige rettigheder, som en EU-medlemsstat eller en anden stat, der bidrager til EUFOR, har ifølge andre aftaler eller kan anses for at fravige sådanne rettigheder.

*Artikel 18***Gennemførelsesbestemmelser**

Med henblik på gennemførelsen af denne aftale kan operative, administrative og tekniske spørgsmål gøres til genstand for separate arrangementer, som aftales mellem den EU-øverstbefalende og værtsstatens forvaltningsmyndigheder.

*Artikel 19***Ikrafttræden og opsigelse**

1. Denne aftale træder i kraft ved undertegnelsen og forbliver i kraft indtil den dato, hvor EUFOR's sidste elementer og personel er udrejst som officielt meddelt af EUFOR.

2. Uanset stk. 1 anses bestemmelserne i artikel 4, stk. 8, artikel 5, stk. 1-3, 6 og 7, artikel 6, stk. 1, 3, 4, 6 og 8-10, artikel 10, stk. 2, artikel 11 og artikel 15 for at finde anvendelse fra den dato, hvor det første EUFOR-personel deployeres, hvis denne dato er tidligere end datoen for denne aftales ikrafttræden.

3. Denne aftale kan ændres på grundlag af en fælles skriftlig aftale mellem parterne.
4. Opsigelsen af denne aftale berører ikke eventuelle rettigheder eller forpligtelser, der følger af gennemførelsen af denne aftale forud for opsigelsen.

Udfærdiget i Libreville, den 16. juni 2006 i fire originaleksemplarer på fransk

For Den Europæiske Union

For værtsstaten
